

[Elsa-Merete Ross.]

her vil der kunne blive tale om ret forskelligartet fortolkning.

Det er klart, at man på disse forskellige måder kan udvide gruppen af kvinder, der vil kunne få adgang til legal abort. Men der vil stadig være grupper, der falder udenfor, og som, hvis de ikke kan eller vil gennemføre svangerskabet, fortsat er henvist til illegal abort.

Derfor forekommer SFs forslag om at begrænse den fri adgang til abort til de første 12 uger af svangerskabet mig at være det hidtil bedste forslag. For mig er det afgørende spørgsmål, om vi fortsat skal have en lovgivning, som vi ved vil blive overtrådt i udstrakt grad, uden at vi dog ønsker strafferetligt at skride ind over for de kvinder, der overtræder loven. Straffe kvindene er der vel ingen der vil gå med til mere. Der er en vekselvirkning mellem befolkningens adfærd og lovgivningen. På flere områder har befolkningens adfærd i de senere år ført til en ændring af lovgivningen. På andre områder er jeg ikke i tvivl om, at lovgivningen kan ændre befolkningens adfærd. Lovgivning om seksualoplysning i skolerne og om større udbredelse af kendskab til de forskellige former for præventive midler og lettere adgang til at skaffe sig dem, eventuelt til billigere pris, samt lovgivning om bedre sociale foranstaltninger vil alt sammen kunne bidrage til at ændre befolkningens adfærd på dette område.

Jeg tror, det kan lykkes, men det vil tage mange år. Og imens vil de illegale aborter fortsætte. For mig er det meget vigtigt at få et så stort antal illegale aborter som muligt bragt ind under lovens rammer, så de kan blive udført legalt. Men lige så vigtigt er det at arbejde frem imod, at alle føler et sådant ansvar for sig selv og et kommende barn, at de undgår graviditet, når den ikke er ønsket.

I min gruppe er der forskellige opfattelser af dette lovforslag, men vi ønsker alle at gå positivt ind for drøftelser i det udvalg, der forhåbentlig bliver nedsat.

Kjær Rasmussen: Det er jo anden gang, dette udmærkede forslag fremsættes i tinget. Fru Hanne Reintoft kan desværre ikke være

til stede i dag; hun er jo ellers gevaldigt fortlørlig med forslaget.

I forslagets § 2 står, at hvis svangerskabsafbrydelse ønskes, skal den foretages inden udgangen af 12. uge og efter behørig rådgivning. Lægerne regner jo en abort foretaget efter 12. uge for en sen abort, men alligevel foretages her i landet 60 pct. af de legale aborter mellem 12. og 16. uge. Dette skyldes for en stor del den lange ventetid hos mødrehjælpen og vel også en langsom behandling af ansøgningerne, men naturligvis må det erkendes, at 8.000-9.000 aborter pr. år kræver en vis kapacitet, og den er øjensynlig ikke til stede i tilstrækkeligt omfang i øjeblikket.

Kun $\frac{1}{4}$ af aborttallet pr. år er legale aborter. Vi har stadig det foruroligende store tal, 20.000 illegale aborter årligt, og mange frygter, at dette tal ikke vil falde væsentligt, eftersom svangerskabskommissionen, så vidt vides, ikke har noget medlem, som går ind for fri abort, overhovedet.

Kommissionen skal tage stilling til en eventuel liberalisering af abortlovgivningen, og for at undgå fri abort er man endt ved en diskussion om visse aldersgrænser, således at f. eks. de under 18 og de over 35 skulle have adgang til fri abort. For os at se er sådanne grænser både latterlige og hykleriske, idet man udelader den store gruppe gifte kvinder mellem 20 og 35, som jo dog udgør 60 pct. af de abortsøgende. Disse vil så fortsat være henvist til kvaksalverne, og der vil fortsat være omkring 15.000 illegale aborter pr. år.

Jeg tror, man burde tage lidt ved lære af den sociologiske undersøgelse fra 1965, der konkluderer som følger:

„Under alle omstændigheder er det rigtigst at slutte, at abort snarere bør kaldes masseadfærd end afvigende adfærd“.

Men så kommer lægerne ind og siger, at der jo ikke er hospitalskapacitet nok. Denne udtalelse falder jo i høj grad tilbage på os her i denne sal. Det er et spørgsmål om, hvordan vi vælger at prioritere opgaverne.

Argumenterne mod fri abort er mange og forskelligartede. Ofte hører man den indvending, at så ville de unge ikke mere sørge for prævention, men blot parre sig i flæng. I VS tror vi dog ikke, at det at få abort nogen sinde ville blive en folkeforlystelse. Med øget seksualoplysning daler abort-